

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942	Ausgegeben zu Krakau, den 12. Februar 1942 Wydano w Krakau, dnia 12 lutego 1942 r.	Nr. 14
------	---	--------

Tag dzień	<u>Inhalt / Treść</u>	Seite strona
31. 1. 42	Verordnung über die Feststellung des ukrainischen Textes der im Distrikt Galizien eingeführten Rechtsvorschriften	77
	Rozporządzenie o ustaleniu ukraińskiego tekstu przepisów prawnych, wprowadzonych w Okręgu Galizien (Galicja)	77
31. 1. 42	Dritte Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement	78
	Trzecie postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie	78
23. 1. 42	Zweite Anordnung über die Errichtung von Sondergerichten im Distrikt Galizien	79
	Drugie zarządzenie o utworzeniu Sądów Specjalnych w Okręgu Galizien (Galicja)	79
26. 1. 42	Anordnung Nr. 3 zur Einführung der Arbeitskarte im Generalgouvernement	79
	Zarządzenie Nr. 3 celem wprowadzenia karty pracy w Generalnym Gubernatorstwie	79
28. 1. 42	Erste Anordnung über die Regelung der Handelsspannen im Geschäftsverkehr mit Haushaltsgegenständen aus Glas, Keramik und Porzellan	80
	Pierwsze zarządzenie o uregulowaniu rozpiętości handlowych w obrocie handlowym artykułami gospodarstwa domowego ze szkła, ceramiki i porcelany	80
30. 1. 42	Anordnung über die Einführung der Anordnung über die Preise für im Generalgouvernement gebrautes Bier vom 7. Oktober 1941 im Distrikt Galizien	84
	Zarządzenie o wprowadzeniu zarządzenia o cenach za piwo warzone w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 października 1941 r. w Okręgu Galizien (Galicja)	84
3. 2. 42	Sprostowanie	84

Verordnung

über die Feststellung des ukrainischen Textes der im Distrikt Galizien eingeführten Rechtsvorschriften.

Vom 31. Januar 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Rozporządzenie

o ustaleniu ukraińskiego tekstu przepisów prawnych, wprowadzonych w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 31 stycznia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Einzig er Paragraph.

Die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Gesetzgebung) wird ermächtigt, den ukrainischen Text der im Distrikt Galizien eingeführten Rechtsvorschriften durch Verlautbarung in der ukrainischen Ausgabe des Verordnungsblattes für das Generalgouvernement verbindlich festzustellen. Die Ermächtigung umfaßt die Befugnis, die durch die bisherige Rechtsentwicklung veranlaßten Berichtigungen des ursprünglichen Textes vorzunehmen.

K r a k a u, den 31. Januar 1942.

Der Generalgouverneur
Frank

Jedyny paragraf.

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Ustawodawstwa) do ustalania z mocą obowiązującą ukraińskiego tekstu przepisów prawnych, wprowadzonych w Okręgu Galizien (Galicja), przez ogłaszanie w ukraińskim wydaniu Dziennika Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa. Upoważnienie obejmuje uprawnienie do dokonywania sprostowań pierwotnego tekstu, spowodowanych dotychczasowym rozwojem prawa.

K r a k a u, dnia 31 stycznia 1942 r.

Generalny Gubernator
Frank

Dritte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement.

Vom 31. Januar 1942.

Zur Durchführung der Verordnung über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (VBlGG. I S. 57) bestimme ich:

Einzig er Paragraph.

(1) Über die Befreiung vom Eheverbot wegen Schwägerschaft (§ 7 des Ehegesetzes vom 6. Juli 1938 — Reichsgesetzbl. I S. 807 —, §§ 3 und 4 der Ersten Verordnung zur Durchführung und Ergänzung des Ehegesetzes vom 27. Juli 1938 — Reichsgesetzbl. I S. 923 —), über die Befreiung vom Eheverbot wegen Ehebruchs (§ 9 des Ehegesetzes, §§ 5 und 6 der Ersten Verordnung zur Durchführung und Ergänzung des Ehegesetzes) sowie über die Befreiung von der Beibringung des Ehefähigkeitszeugnisses für Ausländer (§ 14 des Ehegesetzes, §§ 7 und 8 der Ersten Verordnung zur Durchführung und Ergänzung des Ehegesetzes) entscheidet im Rahmen der §§ 23 und 24 der Verordnung über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (VBlGG. I S. 57) der Leiter des Deutschen Obergerichts.

(2) In den Fällen des § 3 Abs. 3 und des § 5 Abs. 2 der Ersten Verordnung zur Durchführung und Ergänzung des Ehegesetzes ist für die Entscheidung der Leiter des Deutschen Obergerichts in Krakau zuständig.

(3) Über die Beschwerde gemäß § 11 Abs. 2 der Ersten Verordnung zur Durchführung und Ergänzung des Ehegesetzes entscheidet der Leiter der Hauptabteilung Justiz in der Regierung des Generalgouvernements.

K r a k a u, den 31. Januar 1942.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Wille

Trzecie postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 31 stycznia 1942 r.

Celem wykonania rozporządzenia o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 57) postanawiam:

Jedyny paragraf.

(1) O uwolnieniu od zakazu zawierania małżeństwa z powodu powinowactwa (§ 7 ustawy małżeńskiej z dnia 6 lipca 1938 r. — Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 807 —, §§ 3 i 4 pierwszego rozporządzenia celem wykonania i uzupełnienia ustawy małżeńskiej z dnia 27 lipca 1938 r. — Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 923 —), o uwolnieniu od zakazu zawierania małżeństwa z powodu cudzołóstwa (§ 9 ustawy małżeńskiej, §§ 5 i 6 pierwszego rozporządzenia celem wykonania i uzupełnienia ustawy małżeńskiej) jako też o uwolnieniu od przedłożenia świadectwa zdolności do zawarcia małżeństwa dla cudzoziemców (§ 14 ustawy małżeńskiej, §§ 7 i 8 pierwszego rozporządzenia celem wykonania i uzupełnienia ustawy małżeńskiej) rozstrzyga w ramach §§ 23 i 24 rozporządzenia o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 57) Kierownik Wyższego Sądu Niemieckiego.

(2) W wypadkach § 3 ust. 3 i § 5 ust. 2 pierwszego rozporządzenia celem wykonania i uzupełnienia ustawy małżeńskiej właściwy do rozstrzygnięcia jest Kierownik Wyższego Sądu Niemieckiego w Krakau.

(3) O zażaleniu stosownie do § 11 ust. 2 pierwszego rozporządzenia celem wykonania i uzupełnienia ustawy małżeńskiej rozstrzyga Kierownik Głównego Wydziału Sprawiedliwości w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa.

K r a k a u, dnia 31 stycznia 1942 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Wille

Zweite Anordnung**über die Errichtung von Sondergerichten im Distrikt Galizien.**

Vom 23. Januar 1942.

Auf Grund des § 2 Abs. 1 der Verordnung über den Aufbau der Rechtspflege im Distrikt Galizien vom 1. August 1941 (VBI GG. S. 445) ordne ich folgendes an:

§ 1

Die Kreishauptmannschaft Zloczow wird aus dem Bezirk des Sondergerichts Tarnopol herausgenommen und dem Bezirk des Sondergerichts Lemberg zugeteilt. Demgemäß erhalten die Nrn. 1 und 3 des § 1 Abs. 2 der Anordnung über die Errichtung von Sondergerichten im Distrikt Galizien vom 13. Oktober 1941 (VBI GG. S. 603) folgende Fassung:

- „1. Lemberg: aus der Stadthauptmannschaft Lemberg und den Kreishauptmannschaften Lemberg-Land, Lemberg-Land-West, Sadowa Wisnia, Rawa Ruska, Kamionka Strumilowa, Sambor, Drohobycz, Stryj und Zloczow;“
- „3. Tarnopol: aus den Kreishauptmannschaften Tarnopol, Brzezyny und Czortkow.“

§ 2

Diese Anordnung tritt mit dem auf ihre Verkündung folgenden Tage in Kraft. Die bei dem Sondergericht und bei der Anklagebehörde in Tarnopol anhängigen, aus der Kreishauptmannschaft Zloczow erwachsenen Verfahren gehen mit dem Inkrafttreten in der Lage, in der sie sich befinden, auf das Sondergericht und die Anklagebehörde in Lemberg über.

K r a k a u, den 23. Januar 1942.

Der Leiter
der Hauptabteilung Justiz
in der Regierung des Generalgouvernements
Wille

Drugie zarządzenie**o utworzeniu Sądów Specjalnych w Okręgu Galizien (Galicja).**

Z dnia 23 stycznia 1942 r.

Na podstawie § 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie odbudowy wymiaru sprawiedliwości w Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 1 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 445) zarządzam co następuje:

§ 1

Wyłącza się Starostwo Powiatowe Zloczów z obrębu Sądu Specjalnego Tarnopol i przydziela się je do obrębu Sądu Specjalnego Lwów. Stosownie do tego otrzymują nr. 1 i 3 § 1 ust. 2 zarządzenia w sprawie utworzenia Sądów Specjalnych w Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 13 października 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 603) następujące brzmienie:

- „1. Lwów: ze Starostwa Miejskiego Lwów i ze Starostw Powiatowych Lwów-Powiat, Lwów-Powiat-Zachód, Sądowa Wisznia, Rawa-Ruska, Kamionka Strumilowa, Sambor, Drohobycz, Stryj i Zloczów;“
- „3. Tarnopol: ze Starostw Powiatowych Tarnopol, Brzeżany i Czortków.“

§ 2

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem następującym po jego ogłoszeniu. Sprawy zawisłe w Sądzie Specjalnym i u władzy oskarżenia w Tarnopolu, powstałe ze Starostwa Powiatowego Zloczów, przechodzą w dniu wejścia w życie, w tym stanie, w którym się znajdują, na Sąd Specjalny i na władzę oskarżenia we Lwowie.

K r a k a u, dnia 23 stycznia 1942 r.

Kierownik
Głównego Wydziału Sprawiedliwości
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Wille

Anordnung Nr. 3**zur Einführung der Arbeitskarte im Generalgouvernement.**

Vom 26. Januar 1942.

Auf Grund des § 2 Abs. 2 der Verordnung über die Einführung einer Arbeitskarte im Generalgouvernement vom 20. Dezember 1940 (VBI GG. I S. 377) ordne ich an:

In den Wirtschaftszweigen

1. Steine und Erden,
2. Holz- und Schnitzstoffgewerbe,
3. Herstellung von Musikinstrumenten und Spielwaren,
4. Nahrungs- und Genußmittelgewerbe,
5. Bekleidungs-gewerbe,
6. Wasser-, Gas- und Elektrizitätsversorgung

Zarządzenie Nr. 3**celem wprowadzenia karty pracy w Generalnym Gubernatorstwie.**

Z dnia 26 stycznia 1942 r.

Na podstawie § 2 ust. 2 rozporządzenia o wprowadzeniu karty pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 377) zarządzam:

W gałęziach gospodarczych

1. kamieni i gleb,
2. przemysłu wyrobów drzewnych i snycerskich,
3. wyrobu instrumentów muzycznych i zabawaek,
4. przemysłu artykułów żywnościowych i spożywczych,
5. przemysłu odzieżowego,
6. zaopatrzenia w wodę, gaz i elektryczność

dürfen vom 1. Februar 1942 ab Arbeiter und Angestellte (einschließlich der Lehrlinge, Praktikanten und Volontäre), die Inhaber einer Arbeitskarte sein müssen, nur noch beschäftigt werden und sich beschäftigen lassen, wenn sie im Besitz einer ordnungsmäßig ausgestellten Arbeitskarte sind.

Die Vorschriften des Abschnitts III der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 20. Dezember 1940 über die Einführung einer Arbeitskarte vom 21. Dezember 1940 (VBIGG. II S. 577) finden für den genannten Personenkreis von diesem Zeitpunkt ab Anwendung.

Über die Zugehörigkeit der Betriebe zu den Wirtschaftszweigen erteilen die Arbeitsämter in Zweifelsfällen Auskunft.

Über die Einführung der Arbeitskarte für weitere Wirtschaftszweige ergeht besondere Bekanntmachung.

Diese Anordnung gilt nicht für den Distrikt Galizien.

K r a k a u, den 26. Januar 1942.

**Der Leiter
der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer**

zatrudnienie pracowników fizycznych i umysłowych (łącznie z terminatorami, praktykantami i wolontariuszami), dla których istnieje obowiązek posiadania karty pracy, oraz przyjmowanie zatrudnienia przez nich dozwolone jest od dnia 1 lutego 1942 r. tylko wtedy, gdy są w posiadaniu prawidłowo wystawionej karty pracy.

Przepisy rozdziału III pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1940 r. o wprowadzeniu karty pracy z dnia 21 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 577) mają od tej chwili zastosowanie do wymienionego grona osób.

O przynależności przedsiębiorstw do powyższych gałęzi gospodarczych udzielają informacji w wypadkach wątpliwych Urzędy Pracy.

O wprowadzeniu karty pracy dla dalszych gałęzi gospodarczych wyjdzie osobne obwieszczenie.

Zarządzenie niniejsze nie obowiązuje dla Okręgu Galizien (Galicja).

K r a k a u, dnia 26 stycznia 1942.

**Kierownik
Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer**

Erste Anordnung

**über die Regelung der Handelsspannen im
Geschäftsverkehr mit Haushaltsgegenständen aus
Glas, Keramik und Porzellan.**

Vom 28. Januar 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement (Preisbildungsverordnung) vom 12. April 1940 (VBIGG. I S. 131) ordne ich an:

§ 1

Haushaltsgegenstände aus Glas, Keramik und Porzellan, auch in Verbindung mit Holz oder Kunststoffen, dürfen im Generalgouvernement nur zu solchen Preisen gehandelt werden, die höchstens die aus der Anlage zu dieser Anordnung ersichtlichen Handelsaufschläge in Hundertsätzen auf die Einstandspreise enthalten.

§ 2

(1) Als Einstandspreis im Sinne dieser Anordnung gilt der durch die Einkaufsrechnung nachzuweisende tatsächliche Einkaufspreis zuzüglich etwaiger gleichfalls nachzuweisender Fracht- oder Anfuhrkosten, Zollbeträge und Zollabfertigungsgebühren.

(2) Skonti bis zu 3 v. H. können bei der Feststellung des Einstandspreises unberücksichtigt bleiben. Sie dürfen jedoch nicht gegenüber dem bisherigen Stand erhöht, neu eingeführt oder in ihrer Handhabung verändert werden.

Pierwsze zarządzenie

**o uregulowaniu rozpiętości handlowych w obrocie
handlowym artykułami gospodarstwa domowego
ze szkła, ceramiki i porcelany.**

Z dnia 28 stycznia 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządzam:

§ 1

Artykułami gospodarstwa domowego ze szkła, ceramiki i porcelany również w połączeniu z drzewem lub materiałami sztucznymi wolno handlować w Generalnym Gubernatorstwie tylko po takich cenach, które najwyżej obejmują wymienione w załączniku do niniejszego zarządzenia dodatki handlowe w stawkach odsetkowych do cen zakupu wraz z kosztami.

§ 2

(1) Jako cenę zakupu wraz z kosztami w myśl niniejszego zarządzenia uważa się faktyczną cenę zakupu, którą wykazać należy rachunkiem zakupu, doliczając do niej ewentualne koszty przewozu lub dowozu, koszty cła i opłaty manipulacyjne, które również udowodnić należy.

(2) Skonta do 3% mogą przy ustaleniu ceny zakupu wraz z kosztami być nie uwzględnione. Nie wolno ich jednak podwyższać w stosunku do stanu dotychczasowego, na nowo wprowadzać lub zmieniać sposób ich zastosowania.

(3) Soweit Handelsfirmen im Generalgouvernement Waren durch Vermittlung ihrer außerhalb des Generalgouvernements gelegenen Stammhäuser beziehen, dürfen sie hierfür eine Provision bis höchstens 5 v. H. des Einkaufspreises gewähren. Diese Provision gilt als Bestandteil des Einstandspreises.

§ 3

(1) Die Handelsspannen dürfen nur einmal erhoben werden.

(2) Eine Erhöhung der Spannen ist unzulässig. Soweit bisher niedrigere Sätze als die in der Anlage verzeichneten berechnet worden sind, sind diese beizubehalten.

§ 4

Soweit vor dem Inkrafttreten dieser Anordnung vereinbarte Vertragsbestimmungen den Vorschriften der §§ 1 und 2 widersprechen, treten die entsprechenden Bestimmungen dieser Anordnung an ihre Stelle.

§ 5

Mit dem Inkrafttreten dieser Anordnung sind die Verkaufspreise des Großhandels und der Wiederverkäufer auch für die vorhandenen Warenbestände gemäß den Bestimmungen der §§ 1 bis 3 neu zu errechnen. Die Verkaufspreise sind um die sich aus der Neuregelung der Handelsspannen ergebenden Einsparungen in vollem Umfange zu senken.

§ 6

Es ist verboten, Handlungen vorzunehmen, durch die mittelbar oder unmittelbar die Vorschriften dieser Anordnung umgangen werden oder umgangen werden sollen.

§ 7

Soweit aus volkswirtschaftlichen Gründen eine Änderung der Handelsspannen oder sonstigen Bestimmungen dieser Anordnung erforderlich ist, kann die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung) Ausnahmen zulassen oder anordnen.

§ 8

Zu widerhandlungen gegen die Vorschriften dieser Anordnung werden nach § 6 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement vom 12. April 1940 (VBIGG. I S. 131) bestraft.

§ 9

Diese Anordnung tritt am 15. Februar 1942 in Kraft.

K r a k a u, den 28. Januar 1942.

Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

(3) O ile firmy handlowe w Generalnym Gubernatorstwie sprowadzają towary za pośrednictwem swych poza Generalnym Gubernatorstwem położonych przedsiębiorstw macierzystych, to wolno im za to udzielać prowizji do najwyżej 5% ceny zakupu. Prowizję tę uważa się za część składową ceny zakupu wraz z kosztami.

§ 3

(1) Rozpiętości handlowe wolno pobierać tylko raz.

(2) Podwyższenie rozpiętości jest nie dopuszczalne. Jeżeli dotąd obliczono niższe stawki niż wykazane w załączniku, należy je nadal stosować.

§ 4

Jeżeli uzgodnione przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia postanowienia umowne sprzeciwiają się przepisom §§ 1 i 2, to w ich miejsce wchodzi odnośne postanowienia niniejszego zarządzenia.

§ 5

Z wejściem w życie niniejszego zarządzenia należy ceny sprzedaży handlu hurtownego i odsprzedawców również za istniejące zapasy towarów na nowo obliczyć według postanowień §§ 1 do 3. Ceny sprzedaży należy obniżyć w całkowitej rozciągłości o różnicę, wynikającą z nowego uregulowania rozpiętości handlowych.

§ 6

Wzbronione jest podejmować czynności, którymi pośrednio lub bezpośrednio obchodzi się lub mają być obchodzone przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 7

Jeżeli z przyczyn ekonomicznych wymagana jest zmiana rozpiętości handlowych lub innych postanowień niniejszego zarządzenia, to Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen) może zezwolić na wyjątki lub je zarządzić.

§ 8

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego zarządzenia podlegają karze według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131).

§ 9

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1942 r.

K r a k a u, dnia 28 stycznia 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Schulte-Wissermann

1. Die in den Spalten a) und b) genannten Hundertsätze sind Höchstaufschläge, die nicht überschritten werden dürfen.
Spalte a) gilt für den Verkauf ab Lager des Großhändlers an Wiederverkäufer.
Spalte b) gilt für den Verkauf im Einzelhandel.
2. Beim unmittelbaren Verkauf durch den Großhandel an Verbraucher darf der Großhandel nur die Einzelhandelszuschläge (Spalte b) berechnen.

	a) Großhandelsaufschläge in Prozenten	b) Einzelhandelsaufschläge in Prozenten
Gruppe I.		
Haushalts- und Ziergegenstände aus Porzellan:		
1. Einfache Tassen mit Untertassen auch mit Dekor, Teller, Gedecke u. a.	19	38
2. Schüsseln, Platten, Stapelwaren, Saucieren, Kaffee- und Teekannen weiß (sogen. Wirtschaftsporzellan)	17	35
3. Tafel-, Kaffee-, Tee- und sonstige Service sowie Bestandteile von Services mit Dekor und Stapelware	21	40
4. Moccattassen, Figuren, Blumenvasen, Bonbonnieren, Aschenbecher mit Gold- und Kobaltdekor (sogen. Luxusporzellan)	25	65
Gruppe II.		
Haushalts- und Ziergegenstände aus Steingut, Steinzeug, Ton und sonstigen keramischen Massen:		
1. Töpfe, Schüsseln, Teller, Tassen, Untertassen	17	35
2. Service aller Art, handgemalt	21	40
3. Figuren, Vasen, Aschenbecher, Galanteriewaren	25	65
Gruppe III.		
Glaswaren:		
a) gewöhnliches Glas- und Preßkristall		
1. Schüsseln, Kompotteller, Untersetzer, Gläser, aller Art und sonstiges Gebrauchsglas für den Haushalt	15	40
2. Einmachgläser	15	35
3. Kompott-, Dessert- und sonstige Garnituren	20	40
4. Einfache Blumenvasen	20	45
5. Beleuchtungsgläser		
a) einfaches Glas	15	35
b) hochwertiges Glas	20	45
b) Bleikristallglas und sonstiges hochwertiges Glas		
1. Luxusglas vergoldet; Trink-, Bowle- und sonstige Garnituren geschliffen 25teilig in besserer Ausführung, Aschenbecher und handgemaltes Glas	25	65
2. Obstschüsseln, Obstgarnituren, Aschenbecher, Abhebeschalen je nach Schliff und Ausführung	25	65
3. Sonstiges hochwertiges Glas, feinstes Erzeugnis	25	65
4. Likörgarnituren Original Moser, Trinkgarnituren, Kabarets und hors d'oeuvres — Garnituren	27	70
5. Ziergegenstände, Toilettengarnituren, luxuriöse Galanteriewaren sowie Abhebeschalen mit reichem Schliff	27	70

Załącznik

- Wymienione w rubrykach a) i b) stawki odsetkowe są dodatkami maksymalnymi, których nie wolno przekraczać.
Rubryka a) obowiązuje dla sprzedaży loco skład hurtownika odsprzedawcom.
Rubryka b) obowiązuje dla sprzedaży w handlu detalicznym.
- Przy bezpośredniej sprzedaży przez handel hurtowny konsumentom wolno handlowi hurtownemu obliczać tylko dodatki handlu detalicznego (Rubryka b).

	a) dodatki handlu hurtownego w procentach	b) dodatki handlu detalicznego w procentach
Grupa I.		
Artykuły gospodarstwa domowego i przedmioty dekoracyjne z porcelany:		
1. zwykłe filiżanki ze spodkami, z dekoracją, talerze, nakrycia itp.	19	38
2. salaterki, półmiski, towary masowe, sosjerki, dzbanki do kawy, czajniki białe (tzw. porcelana gospodarcza)	17	35
3. serwisy stołowe, serwisy do kawy lub herbaty oraz inne serwisy, jak również części składowe serwisów z dekoracją i towar masowy	21	40
4. filiżanki do czarnej kawy (mokka), figury, wazony do kwiatów, bombonierki, popielniczki ze złotą lub kobaltową dekoracją (tzw. porcelana luksusowa)	25	65
Grupa II.		
Artykuły gospodarstwa domowego i przedmioty dekoracyjne z fajansu, kamionki twardej, gliny lub z innej masy ceramicznej:		
1. garnki, miski, talerze, filiżanki, spodki	17	35
2. serwisy wszelkiego rodzaju, ręcznie malowane	21	40
3. figury, wazony, popielniczki, artykuły galanteryjne	25	65
Grupa III.		
Towary szklanne:		
a) zwykły kryształ szklany i kryształ prasowany		
1. półmiski, talerze do kompotu, podstawki, szklanki wszelkiego rodzaju oraz inne szkło użytkowe dla gospodarstwa domowego	15	40
2. słoiki	15	35
3. komplety do kompotu, deserowe i inne	20	40
4. zwykłe wazony do kwiatów	20	45
5. szkła oświetleniowe		
a) zwykłe szkło	15	35
b) wysokowartościowe szkło	20	45
b) szkło kryształowe ołowiane i inne szkła wysokowartościowe		
1. szkło luksusowe pozłacane, garnitury stołowe, garnitury do bowli i inne garnitury szlifowane, 25 częściowe w lepszym wykonaniu, popielniczki oraz szkło ręcznie malowane	25	65
2. patery do owoców, komplety do owoców, popielniczki, kryształy (klosze) dwuczęściowe, zależnie od szlifu i wykonania	25	65
3. inne wysokowartościowe szkło, najprzedniejszy wyrób	25	65
4. garnitury do likieru „oryginalny Moser“, garnitury stołowe, kabarety i komplety do hors d'oeuvres	27	70
5. przedmioty dekoracyjne, garnitury toaletowe, luksusowe towary galanteryjne jak również kryształy (klosze) dwuczęściowe o bogatym szlifie	27	70

Anordnung

über die Einführung der Anordnung über die Preise für im Generalgouvernement gebrautes Bier vom 7. Oktober 1941 im Distrikt Galizien.

Vom 30. Januar 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBiGG. I S. 131) wird angeordnet:

Einziger Paragraph.

§ 7 der Anordnung über die Preise für im Generalgouvernement gebrautes Bier vom 7. Oktober 1941 (VBiGG. S. 605) wird aufgehoben. Die Anordnung tritt demgemäß auch im Distrikt Galizien in Kraft.

K r a k a u, den 30. Januar 1942.

**Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann**

**Der geschäftsführende Leiter
der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft
in der Regierung des Generalgouvernements
Naumann**

Zarządzenie

o wprowadzeniu zarządzenia o cenach za piwo warzone w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 października 1941 r. w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 30 stycznia 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządza się:

Jedyny paragraf.

§ 1 zarządzenia o cenach za piwo warzone w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 7 października 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 605) znosi się. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie stosownie do tego także w Okręgu Galizien (Galicja).

K r a k a u, dnia 30 stycznia 1942 r.

**Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Schulte-Wissermann**

**Sprawujący czynności Kierownika
Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Naumann**

Sprostowanie.

W rozporządzeniu o księgowaniu zbytu towarów jak również w rozporządzeniu o prowadzeniu księgi zakupu towarów z dnia 30 września 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 574 i 576) należy każdorazowo słowo „zakup“ oraz „zbyt“ zastąpić słowem „przychód“ i „rozchód“.

K r a k a u, dnia 3 lutego 1942 r.

**Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Weh**

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28,80 (RM. 14,40) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8-seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM. 0,30). Bezüher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezüher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBiGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM. 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM. 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest teks niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).